

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

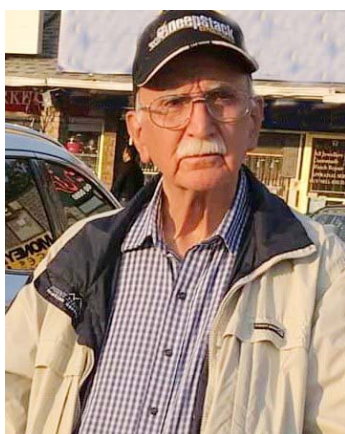
National Characters

شخصیت های ملی

احمد پوپل

۲۸ اگست ۲۰۲۰

یاد رفیق "توخی" گرامی باد!

با دریغ و درد یک سال قبل رفیق گرامی، کمونیست شجاع، نویسنده و شاعر انقلابی رفیق «توخی» به روز چهارشنبه ۲۸ اگست سال ۲۰۱۹ در اوایل صبح به ساعت ۶:۴۵ دقیقه فامیل رفقاء و دوستانش را ترک گفته چشمانش را تا بیکران قله های آزادی فرو بست.

رفیق «توخی» که تمام نیرویش را شکنجه های وحشیانه جلادان «خلق و پرچم» و ماشین سلاخی آن «خاد» از وی سلب کرده بود بعد از رهائی تا آخر علیل زیست. درد و ناتوانی جسمی باعث نشد تا وی هم مانند روشنفکران و تسلیم طلبان از مبارزه دست بکشد. یک مارکسیست هیچ گاه به آرمان زحمتکشان و طبقه کارگر پشت نمی کند. تا بالاخر این کمونیست پرشور به عمر ۸۰ سالگی چشم از جهان پوشید.

رفیق «توخی» تمام دوران جوانی اش را به خاطر رهائی طبقه کارگر و زحمتکشان مبارزه کرد.

رفیق «توخی» در سالهایی که مارکسیسم در کشور های جهان سوم اوج و شگوفائی داشت به جنبش انقلابی کشور (جنبش دموکراتیک نوین - شعله جاوید) پیوست، زندان، شکنجه، مریضی و فروکش جنبش های کارگری نتوانست مانع فعالیت های سیاسی رفیق «توخی» گردد. با ایمان به آزادی کشور و پیروزی طبقه کارگر کشور شکنجه و زندان را به جان خرید. شکنجه های مزدوران روسی نتوانست تزلزلی در ایمان این فرزند فرزانه خلق ایجاد کند. رفیق «توخی» با وجود داشتن مریضی های گوناگون، شکنجه های غیر انسانی جلادان خلقی - پرچمی و خادی را که به دستور روسهای جنایتکار بر فرزندان انقلابی کشور اعمال می گردید، با ایمان به راه رهائی توده های در بند و طبقه کارگر کشور استوارانه تحمل کرد. رفیق «توخی» مرگ و شکنجه جلادان بی آرم خلقی - پرچمی را به سخره گرفت و از این آزمون دشوار که صد ها نفر روشنفکر سست ایمان و توابین را به تسلیم و تمکین در برابر شکنجه گران واداشته بود سرفرازانه اما با زخم های عمیقی از دست شکنجه گران و دشمن طبقاتی خلق ستمکش ما، بیرون شد.

اکنون یک سال از مرگ این فرزند فرزانه و انقلابی خلق ما می گذرد یاد بود از مرگ رفیق «توخی» و به خصوص کمونیست های سلحشور چون مجید ها، فیض احمد ها، بهمن ها و سایر رهبران بزرگ جنبش کمونیستی کشور تجدید پیمانی ست که درفش شان را پاکیزه و بلند نگه داریم.

رفیق «توخی» سراسر زندگی اش را وقف مبارزه در راه رهایی طبقه کارگر و دهقانان نمود. رفیق «توخی» بعد از رهایی از زندان پیوسته مورد آزاد واذیت اراذل «خادی» به بهانه های مختلف قرار می گرفت تا مجبور به ترک زادگاهش گردید. رفیق برای آزادی کشور محبوبش از چنگال اشغالگران روسی در جبهه فرهنگی خدماتی بزرگ نمود.

با ورود لاشخواران اسلامی و متعاقب آن با سرازیر شدن از گور برخاستگان تاریخ طالبان وحشی و تجاوز امریکا و متحدین ناتوئی آن با نوشتن مقالات متعدد و تحلیل های علمی به مبارزه برخاست. رفیق «توخی» مارکسیزم - لنینیسم- اندیشه مائوتسه دون را علم رهایی طبقه کارگر می دانست و مدافع این علم دوران ساز بود.

گرامی یاد رفیق «توخی» یک کمونیست و انترناسیونالیست پر شوری بود که شکوهمندانه زیست غل و زنجیر نتوانست اراده خرائین وی را مغلوب کند.

یاد و خاطرات این فرزند فرزانه خلق دلاور ما که روزی پوزه امپریالیست های جنایتگستر امریکائی و شرکای ناتوئی اش را به خاک خواهند مالید برای همیشه گرامی باد.

احمد پوپل